ד א מיי' פ"ג מהל' מלכ' כלי פ"ו ופ"ד מהל' כלי המקדש הל' יט :

ה ב מיי' פ"ד מהל' כלי המקדש הל' יד ופ"ט מהל' שגגות הל' י :

ו ג מיי' פ"ד מהל' כלי המקדש הל' יט :

ז ד מיי' פ"ח מהל' עבודת יום הכפורים הלכה ג :

ח ה מיי' פ"ד מהל' כלי המקדש הל' יט :

ט ו מיי' פ"ג מהל' מלכ' הל' ט :

י ז ח מיי' פ"ד מהל' כלי המקדש הל' יט ופ"ח מהל' מחוסר פיוים הל' יח :

גוזא
משוח מלחמה - אוסין
אוכף קודם לזומאה

פי' הרא"ש

פרמייתו דבנן ראיה לדבריהם ממה שאמרו חכמים תביא שאר קרבנותיה :

סליק פירקא

ומרובה בגדים. (שנגנז) [שנגנז] שמן המשחה ולא יכלו לעשות אחר כדדריש פ"ק דכריתות · שמן משחת קודש יהיה זה לי זה ולא אחר ולא נעשתה הכהנים אלא היה משמש בה' בגדים · ואמרינן פ"ק דמגילה דכהן מרובה בגדים כשר לכל עבודת כ"ג כמו כהן משוח ואין ביניהם אלא פר הבא על כל המצות שמרובה בגדים מביא כשבה או שעירה כמו שאר כל אדם · וכהן משוח מביא פר . וי"ם דבר של זבוב וכתי' בפר' ויקרא שהכהן המשיח היה מקריב אותו ואינא למי שמרובה בגדים לא יקריבנו . ולי"ה דבת"כ מוכח דאף כהן"ד המקריב הלכך אם היו שניהם מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה יטמא מרובה בגדים ואל יטמא משוח · וא"ת היאך היו ב' כהנים גדולים באחד ו"ם שאירע קרי בכ"ג שנמשח אחר שנגנז שמן המשחה ומינו מרובה בגדים לשמש תחתיו · ולא נהירא דא"כ הול"ל כדקאמר בסמוך משוח עדיף דחזי לעבודה ומרובה בגדים לא חזי לעבודה לפי שהראשון חזר לעבודתו. והשני אינו משמש בה' בגדים משום איבת כ"ג. ולא בר' בגדים דמעלין בקדש ולא מורידין . ופי' הר' משה כגון שחלה כ"ג או גלה ומינו אחר תחתיו וכיון ששימש ימים רבים בכהונה מסתמא אין מעבירין אותו אף כשחב הראשון או נתרפא דדוקא באירע קרי השני אינו משמש אלא לפי שעה הראשון חזר לעבודתו'והמרובה בגדים ומשוח שעבר

כגון שאירע קרי לכ"ג ומינו אחר תחתיו קודם שנגנז שמן המשחה ומת כ"ג ומינו אחר תחתיו אחר שנגנז שמן המשחה . ומה שלא מינו משוח שעבר אפשר שהאחרי ג)נתחרט ונתעלה אחר או שמא על פי מלך מנוהו כמו שמצינו שהיו עושים ביטי בית שני שהיו מתמנים על פי המלך בתוספת דמים . משוח שעבר לאו בר עבודה הוא . היינו כר' יוסי התם פסיק כוותיה . הזה מצי למיסר מרובה בגדים ומרובה בגדים שעבר או משוח ומשוח שעבר אלא לרבותא נקט אעפ"י שזה משוח אפ"ה מרובה בגדים עדיף שראוי לעבודה · עבר מחמת קריו ועבר מחמת מומו . כגון שאירע בכ"ג מום ומינו אחר תחתיו ואירע בו קרי עבר מחמת קריו עדיף דחזי לעבודה למחר כשיתרפא ואילו האי לא חזי לעבודה עד שיתרפא . והכ"ה בשני כהנים הדיוטים א' בעל קרי . משוח מלחמה וסגן · מי אמרינן דמשוח מלחמה עדיף לפי שנמשח בשמן המשחה או דלמא סגן עדיף (שנתמנה)[דחזי לעבודה]וחכמיא משוח מלחמה קודם לסגן.פ' בתרפתא דהוריות מיתנייא.לענין להחזיותו כגון להקדים לו מוזגות או לפקח עליו את הגל משוח מלחמה עדיף דתלו ביה רבים.כל ערך המלחמה נעשה על פיו .על כל

ג) נראה ד"ג ו"ת דלענין עבודה פר וכשלם דכר של צבור מייתי דכתיב וכו' . כ) נ"ל לפסר שהמשוח שעבר נתלה לו פיגול או נותרה או טמא וכו' .

מרובה בגדים ומשוח שעבר · וה"ה דמלי למינקט משוח ומשוח שעבר לו מרובה בגדים ומרובה בגדים שעבר לגלה לרבותא נקט לפי' לאתו שעבר משוח,מרובה בגדים עדיף ממש דכי גדים מרובה בגדים ומשוח שעבר [עדיף] מרובה בגדים שעבר משוח בגדים שעבר כגון שעבר עגו שמן המשחה והיה כ"ג מרובה בגדים ולירע בו קרי ומיטו לאחר מתחתיו ומשחוהו ועבר יום הכפורים ושוב הרחמן שהוא מרובה בגדים חוזר לעבודתו והשתא יש לפנינו מרובה בגדים ומשוח שעבר ולי לפשר טעמי כן דלוך נעשה זה שמשחו הכתי ולא משחו הרחמן לגנז יש לפרש כגון שיש כאן כ"ג משוח (שעבר) ולירע בו קרי ומשחו לאחר מתחתיו ועבד יה"כ לאחר ושוב הרחמן חזר לעבודתו ועבד כמה שנים לאחרי כן ומשוח הכתי עבר (עבודתו) ובין כך ובין כך נגנז שמן המשחה והם המשוח רחמן שחזר לעבודתו גלה עם יבנים ומיטו לאחר מתחתיו מרובה בגדים שבל משוח שעבר ליט מתחתיו מתחתיו כל ימי חיין של הרחמן לפי כי לא גנזוה משוח מיכה,ולכאי ליכא למימר דמה המשוח דת"כ משוח שעבר ומיטו מרובה בגדים מתחתיו לא גלה ומיטו מרובה בגדים מתחתיו,והשתא שניהם שעבר קודם למרובה בגדים בזמן שעדיין היה שמן המשחה והשתא שניהם יהמרובה בגדים-ומשוח שעבר,מרובה בגדים עדיף שעבד עבודה שרחוי לעבודה ואילו משוח שעבר לאו בר עבודה הוא כדלמדינן פרק קמא דיומא (דף יב:) לכהן גדול ליט לחוי משוח מיכה ולא לכהן הדיוט דמעלין בקדש ולא מורידין כמעמיה דר' יוסי דלמר ליט לחוי לא לכה"ג ולא לכהן הדיוט :

עבר מחמת קריו ועבר מחמת מומו · בין משוח קטן בין משוח עובר,מחמת קריו עדיף דחזי לעבודה למחר ומחמת מומו לא חזי לעבודה לפי שהראשון חזר לעבודתו. והשני אינו משמש בה' בגדים משום איבת כ"ג. ולא בר' בגדים דמעלין בקדש ולא מורידין . ופי' הר' משה כגון שחלה כ"ג או גלה ומינו אחר תחתיו וכיון ששימש ימים רבים בכהונה מסתמא אין מעבירין אותו אף כשחב הראשון או נתרפא דדוקא באירע קרי השני אינו משמש אלא לפי שעה הראשון חזר לעבודתו'והמרובה בגדים ומשוח שעבר

תורה אור

ומרובה בגדים יומשוח בשמן המשחה עדיף דאילו משוח בשמן המשחה מביא פר הבא על כל המצות ואילו מרובה בגדים אין מביא, משוח שעבר-ומרובה בגדים מרובה בגדים עדיף דמרובה בגדים עביד עבודה ואילו משוח שעבר, לאו בר עבודה-הוא עבר מחמת קרויו-ועבר מחמת מומו עבר מחמת קרויו עדיף דאילו האי חזי לעבודה-למחר ואילו עבר מחמת מומו לא חזי לעבודה, *איבעיא להו משוח מלחמה-וסגן הי מיניהו עדיף: משוח מלחמה עדיף דחזי למלחמה או דלמא סגן עדיף דחזי לעבודה ת"ש דתניא *אין בין משוח מלחמה לסגן אלא שאם היו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה יטמא משוח מלחמה ואל יטמא הסגן והתני' משוח מלחמה קודם לסגן: אמר מר זוטרא לעניין החזיותו-משוח מלחמה עדיף מאי טעמ' דתלו ביה רבים ולעניין טומאה,סגן עדיף דתניא *דבי חנינא בן אנטיגנוס אומר למה תקנו סגן לכהן גדול שאם אירע בו פסול הרי נגנס ומשמש תחתיו עד כאן לא פליגי אלא בכהן גדול ונזיר-בי קא אזלי בהדי הדדי אבל חד חד לחודיה בר איטמויי אינו מנא לני מילי דת"ר על כל נפשות מת לא יבא במה הכתוב מדבר: אי ברחוקים קל וחומר הוא: ומה כהן הדיוט שהוא מיטמא לקרובים אינו מיטמא לרחוקים כהן גדול שאינו מיטמא לקרובים אינו דין שאינו מיטמא לרחוקים אלא בקרובים הכתוב מדבר-ולאביו הוא דאינו מיטמא הא מיטמא הוא לשאר מצוה ולאמו

ולאמו

[עבד] עד שיתרפא מומו : **משוח** מלחמה וסגן מי מינייהו עדיף · כלומר כל הני פסיקנא לי והאי מיבעיא לי: לפשוט מלחמה עדיף דחזי למלחמה שהמשחה לכך נמשח ותלו כהה רבים על מלחמה ולא על עבודה פירוש ביום הכפורים שהמשחה לכך שמש

ת"ש דתניא אין בין משוח לסגן אלא שאם היו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה יטמא משוח מלחמה · וקשה דטובא מיכא בעייתה בשילהי כל הנ"ל (יומא עב:) בכגדים שכ"ג משמש משוח מלחמה משוח מלחמה (משמע) וסגן עובד בבגדים כמו הדיוט כמו שעובד ביה"כ נמי אחת כ"ג והו כל החמשה דברים האמורים בפרשה לא פורש ולא פורש מעוה על הבתולה ואלמנה לחיין טהגין בסגן ומוהגין במשוח מלחמה דמרבינן בפרק בתרא דהוריות (דף יב:) מקרא ואומר הכי"ל דוקא מילי מיכא דמשוח מלחמה חמור מסגן ואפא קולי קולי תקני דאין קולא שהוהגת במשוח מלחמה אלא שהוהגת בסגן [אלא] דך שיטמא משוח מלחמה ולא יטמא סגן ואכי נמי אמרינן פרק מקום שנהגו(פסחים נה·) אפא קולי קולי תקני: **והתניא** משוח מלחמה קודם לסגן · וקא ס"ד דקדים לכל מילי קאמר אלא בקומץ' פי' דידע שפיר המקשה דכהוריות (דף יג·) מפיקע לענין להחזיותו לפקח עליו את הגל קודם לסגן דאם כפל גל על סניפיו ומכל מקום פריך דאי סגן עדיף לענין טומאה הוה לן לפקח את הגל תחלה על הסגן ומשני מר זוטרא דודאי לענין להחזיותו לפקח עליו את הגל משוח מלחמה עדיף דתלו ביה רבים ולענין טומאה סגן עדיף דכתמצה לעבודה ומיהו גם בהוריות מקי לה הס"ם לענין להחזיותו כי הכא משמע דבבריימתא לא נפיק בהדיא הך לענין להחזיותו: **לימה** תקט סגן לכ"ג· ובפרק טרף בקלפי(יומא נפ·)גרסינן למה סגן מיטמא פי' לימיטו: **עד** כאן לא פליגי אלא בכה"ג ונזיר כי חזקי בהדי הדדי אבל חד חד לחודיה בי מיטמויי ליטן· פי' למת מצוה מכאן מוכח שאין לגרום במצותו בפי' ומיטמאין למת מצוה בריקא דת"כ למה לן לדקדק בפלוגתייהו ישלול על המצוה להדיא מנלן: **מנא** הני מילי · דכהן ונזיר מיטמאת למת מצוה דתנו רבנן על כל נפשות מת לא יבא ולאחיו לא יטמא כ"ג כתיב בפרשת תמור: **אי** ברחוקים ק"ו מהדיוט ומה כהן הדיוט שמיטמא לקרובים כ"ג שליט מיטמא לקרובים כדכתיב לאביו ולאמו לא יטמא לרחוקים תלת ע"כ בקרא ל'על כל נפשות מת לא יבא' בקרובים הכתוב מדבר ואיימר לאביו ליט מיטמא לכל מיטמא הוא למת מצוה וא"ת היכי מייתר לאביו והא ק"ו לית ליה דאי לומר לא שנאמר בכתוב לאביו אבל מיטמא הדין כ"ג שליט מיטמא לקרובים ומנלן הא לא נכתב לאביו ו"ל דק"ו דקתמר ליה דוקא ואיט תלת לרווחא דמילתא כאילו היה אומר כן על כרחך דקרא על כל נפשות מת לא יבא בקרובים דלא על רחוקים בא לא מוהר ושומר מסייה כהן הדיוט שהוהר על הרחוקים דאמר מסגנסה כהן גדול פקנה קדושה כהן הדיוט וקדושתו להיכא חזקה תלת על כרחך על הקרובים בא להזהירו דכהן הדיוט קרי כהן דאיתיה לו לאביו ולאמו לדרשא לומר לאביו ליט מיטמא לכל מיטמא הוא מיטמא לכל מיטמא מלחמה ולא למת מצוה :

מוריות יג· [פ"ש שיטיות רכיס]

שם

[יומא לפ· ע"ש פוסף מכ· ע"ש]

ויקרא כאן יא (הכהן אשר) ואל כל נפשות מת לא יבא לאביו ולאמו

נוסחת הריב"ן

ג) ומשוח בשמן כו' ומקט על גבי יסמוך כו' ומקט על מנחת כו' שעמד בכהונתו: כ) ואל יטמא : ל) פותח יום בלבד : מ) משוח חיבה : ס) להחזיר להזהיר : ו) לאמ"כ לאביו :

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה משוח בשמן וכו' ליט ניהון אלא כיחיד :